

EDITORIAL

La ONU, un descobriment

La ONU ha salvat el Congo. - *Aquest és un fet que ningú ha pogut discutir. Més ben dit, ha estat l'actuació de l'organisme internacional en la crisi del Congo el fet que ha portat com a conseqüència que tots els diaris del món —gairebé sense excepció— possessin de manifest la rapidesa i l'eficàcia de l'organisme internacional i com una catàstrofe ha estat evitada. El Congo s'ha salvat d'un daltabaix i el món, ben segur, s'ha estalviat una crisi greu que ningú podia preveure'n el desenllaç.*

La ONU té quinze anys. - *El 26 de juny del 1945, a San Francisco de Califòrnia, era signada la Carta de les Nacions Unides per cinquanta nacions. D'aleshores ençà d'altres països —Espanya entre ells— s'hi han anat adherint. Quinze anys de vida són, per una institució internacional, pocs anys. És natural que, en aquest temps, els èxits i els fracassos —alguns de tan sorollosos com el d'Ongría— s'hagin anat succeïnt. El nacionalisme és encara fort i l'internacionalisme no disposa dels mitjans necessaris per imposar-se quan convé.*

Un ideal a assolir. - *L'Organització de les Nacions Unides ha estat lloada i blasmada, qualificada d'èxit i de fracàs. Una cosa, però, és certa: ha seguit vivint malgrat les fortes crisis internacionals d'aquests anys. Alguns han dit que es perdía massa el temps en discursos. Però nosaltres donem gràcies a Déu de que els conflictes s'hagin dut a una tribuna pública on les acusacions mútues hagin estat fetes. Els discursos, potser, ens han estalviat més d'un conflicte armat. Això sol ja és un autèntic èxit. No és l'ideal d'un organisme internacional amb poder d'execució de les seves decisions, però és el camí necessari, són les etapes inevitables per a arribar-hi un dia.*

La posició del cristià. - *La nostra posició, la posició dels cristians, ha estat manifestada moltes vegades per Pius XII, l'home públic que, segurament, més confiança ha demostrat sempre en l'organisme internacional. En els seus discursos, en més d'un missatge nadalenc, Pius XII s'esforça a donar l'ajuda de la seva indiscutible autoritat moral en favor de l'organisme que, entre les seves finalitats, té la de mantenir la pau i la seguretat internacionals, desenvolupar les relacions amistoses entre les nacions, cooperar a la solució dels problemes internacionals econòmics, socials, intel·lectuals o humanitaris i ser un centre d'harmonització dels esforços nacionals que tinguin aquestes finalitats. Un programa que qualsevol cristià ha de suscriure a ulls clucs.*

J. VERDE

Los pequeños hermanos de Jesús

Uno de los hechos más característicos de la renovación religiosa actual, es sin duda el desarrollo de las congregaciones de « pequeños hermanos de Jesús » y « pequeñas hermanas de Jesús ». Las fundaciones se multiplican y se extiende a todo el mundo el espíritu de su fundador, el Padre Carlos de Foucauld.

¿ Este desarrollo viene a llenar algún deseo de nuestra época ?

Se trata de una forma original de vida religiosa que se caracteriza por una doble exigencia: presencia de Dios y presencia entre los hombres. La línea fundamental es de contemplación, de soledad con Dios, de encuentro continuo con El en oración y silencio. Todo ello sin separarse del mundo, sin ampararse en una clausura, sino viviendo entre los hombres que más desconocen a Dios.

Su vida es de trabajo, como cualquier otro hombre; sus costumbres son como las del ambiente en que viven. Su intento es demostrar que una vida de íntima unión a Dios es posible en nuestro mundo actual, al que está unido por el trabajo de cada día.

Testimonio de una vida entregada plenamente a Dios en medio de un ambiente igual al nuestro.

¡ Hemos hablado tantas veces de la necesidad de un testimonio auténtico de vida cristiana como base de cualquier acercamiento a Dios de los que viven lejos de El! El movimiento de los hermanos y hermanas de Jesús ha venido a dar este testimonio. El deseo de hechos, más que de palabras, tan característico de nuestra época, es en ellos una realidad.

En este número:

Espiritualitat:

La virtut intel·ligent

Temes d'educació:

L'educació i l'amor

Notes d'art

Del tiempo

Lo más natural que se puede decir de éste, como de todos los veranos, es que hace calor y que aprieta de lo lindo. Sin embargo, a fuer de sinceros, por lo que respecta al actual, casi hemos de rectificar tal aserto, en el sentido de que, aun cuando es verdad que el verano oficialmente llegó hace unos días, puede decirse que no se ha hecho demasiado incómodo ni nos molesta demasiado su presencia. Más bien hemos de decir que se ha mostrado bastante discreto y ha pasado algo desapercibido, lo que en verdad le agradecemos. Mas todo tiene su más y su menos, y ha sido precisamente en el curso de esta semana que ha querido dejarnos constancia de su presencia y potencia y nos ha «regalado» con algunos días de bochorno que nos ha lanzado a la búsqueda del agua en sus diversas aplicaciones. O sea, que el verano ha querido mostrarse con su auténtica fisonomía.

Viaje a Andorra

Los motoristas del «Vespa Club de Granollers» durante los días 24 y 25 del actual organizaron una de sus acostumbradas excursiones, habiendo sido escogido en esta ocasión el vecino Principado de Andorra.

Nuevo establecimiento

En la parte más céntrica de nuestra calle principal, un antiguo y acreditado establecimiento comercial ha inaugurado nuevas instalaciones, con magníficos escaparates, luminotecnia y sección de ventas, constituyendo un nuevo motivo de ornato para la ciudad y concretamente para este sector ciudadano que cada día va adquiriendo mayor espectacularidad, con un indiscutible sello de ciudad moderna y dinámica.

Tormenta

El pasado día 26, cayó sobre la ciudad uno de estos clásicos aguaceros de verano, que afortunadamente no ha ocasionado

perjuicios entre nosotros, aunque desgraciadamente sí los produjo y de gran consideración, en la comarca y ciudad vecina de Vich, donde la cantidad de pedrisco caído era de tales dimensiones, ya que algunos sobrepasaban el medio kilogramo, que causó grandes destrozos, ha arrasado las cosechas y producido pérdidas por valor de varios millones de pesetas; noticia que, como es natural, ha causado pesar en nuestra ciudad.

Accidente

En el transcurso de la presente semana, en la carretera que va desde nuestra ciudad a la de Sabadell y en las primeras horas de la noche, el joven Isidro Grau Torrents, vecino de la población de Llisá de Vall, mientras circulaba con su motocicleta, fue embestido y atropellado por un coche turismo desconocido, cuyos ocupantes cometieron la desfachatez de desplazar en un buen trozo de carretera la motocicleta del lugar donde quedó el herido, con pérdida de conocimiento, dándose después a la fuga sin prestarle ningún auxilio, el cual momentos después, pudo trasladarse a duras penas a su domicilio, donde llegó exánime a las dos horas de penoso caminar. El joven Grau, fue trasladado inmediatamente a nuestro Hospital y Asilo, donde ha sido debidamente asistido e internado y al que desde estas páginas deseamos un pronto y total restablecimiento.

Colonias veraniegas

Un grupo de jóvenes lectores de nuestra Iglesia Arciprestal, antiguos componentes de la Escolanía, acompañados por el Rvdo. D. Juan Samper y otros instructores, se han trasladado al Santuario de Nuestra Señora de Lourdes, del pueblo de Lanou, cerca de Guardiola de Berga, con el fin de pasar unas jornadas de descanso y formación espiritual, que deseamos sean provechosas, tanto desde el punto de vista físico como espiritual.

Al retornar dichos jóvenes a nuestra ciudad, el grupo de actuales monaguillos de San Esteban, se desplazarán a Peguera, en el alto Bergadá, a 1.800 metros de altura, con el propósito también de permanecer varios días en régimen de colonias de verano, al igual que en el año anterior, a los que también deseamos feliz estancia y máximo disfrute de aquel incomparable paisaje.

Sabemos también que los Aspirantes de Acción Católica de la parroquia de Fátima han pasado felices vacaciones en la colonia del santuario de Lourdes antes citado, acompañados de su joven y celoso Párroco y de entusiastas dirigentes seculares.

Con ésta son ya tres las colonias de vacaciones de verano organizadas por la Iglesia en nuestra ciudad.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Proclamas matrimoniales

Antonio Valentí Vilá y Angela Flores Carmona; Pedro Castillo Nicola y Carmen Espinosa Forns; Demetrio Estremera Pérez y M.^a del Carmen Garrido González; Ramón Carrillo Martínez y M.^a del Carmen Molina Abellaneda.

Matrimonios

Francisco Mesas Mesas con Nieves Seoane Nieto; Cristóbal Guirado Femenias con Filomena López Oliver; Francisco Pregonera Farré con M.ª Asunción Tubau Alabart.

Bautismos

Pedro Mogas Fabrè; M.ª Carmen Miralles Acosta; M.ª Carmen Hinojosa Pintó; M.ª Teresa García Pradas; José Bauleñas Ortuño; Mercedes Martínez Martínez; Rosario Coll Arenas.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales — Bernardo Pulido Prieto con Concepción García Muñoz; Demetrio Estramera Pérez con Carmen Garrido González; José Roura Lladó con Luisa Josefa García Guijosa.

Colectas y Donativos

Reconstrucción Templo Parroquial

Colecta del día 24 de Julio	. 1.519,-
» » 25 »	. 1.122,-

Rafael Boluda

Ebanista Barnizador
Muebles de encargo
Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Gerona, 85
GRANOLLERS

Dormirá feliz...
con

PIJAMA
DORFEL
PATENTADO

EXCLUSIVA
DE VENTA

SASTRERIA
CAMISEBIA
RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS

La virtut intel·ligent

Ens és posat per exemple un administrador infidel que, per tal d'assegurar-se l'esdevenidor, fa uns generosos descomptes als deutors de l'amo. Així, pensa, quan seré destituït, em reberan a casa seva. És una estafa, però una estafa intel·ligent.

No hi busquem massa complicacions en aquest evangeli. (Més de quatre comentaristes s'hi han cremat les celles) Com és evident, l'aspecte exemplar de la paràbola no és l'estafa, sinó la intel·ligència amb que s'ha dut a terme. Així ho reconeix el mateix amo perjudicat, home que, pel que sembla, sabia prendre's els entrebancs de la vida amb filosofia, i no s'estava de lloar-ne els aspectes interessants.

Una lloança de la intel·ligència en la vida cristiana ens és ben oportuna, em sembla. La paràbola d'avui vé a dir-nos que la intel·ligència que esmercem en atresorar metàl·lic (que no és poca, segons la fama, al nostre país i a la nostra ciutat), es convertiria en una inversió molt més intel·ligent si l'esmerçàvem en guanyar-nos una posició sòlida a la vida definitiva. «Guanyeu-vos amics, diu Jesucrist, amb els diners de la iniquitat, perquè quan finareu us rebin en els eternals estatges». Els amics seran els germans en favor dels quals haurem renunciat als nostres béns. En realitat, la paràbola ens dóna una lliçó de *pobresa* (que és una de les constants de l'evangeli de Sant Lluc), una pobresa intel·ligent, rentable.

Però la lliçó podem ampliar-la a qualsevol altra virtut cristiana. La intel·ligència és l'instrument primordial de tot home ben constituït. ¿No heu sentit mai a dir: «No vull pensar, perquè perdria la fe?» Desseguida se'ns acut la resposta: No és la fe el que perderíeu, amic, sinó la superstició o el fanatisme (que no us fan cap falta) si és que en teniu, i si no, no res.

Perquè si la fe és un tresor, la intel·ligència n'és la clau. De res no us servirà una caixa de cabals si no

L'educació i l'amor

Un dels psicòlegs més profunds i coneixedors de l'ànima humana que registra la història d'ençà de la vinguda de Jesucrist, Sant Agustí, va deixar escrit en un dels seus llibres: Estima i fes el que vulguis. Posa l'amor com a norma única sobirana de conducta. La frase és atrevida, però no per atrevida deixa d'ésser vertadera. Adhuc en pedagogia. Sobretot en pedagogia. La seva validesa i fecunditat la comprovà experimentalment l'ilustre pedagog del segle dinou, Sant Joan Bosco. Deia moltes vegades que ell no emprava cap sistema nou, particular, inèdit amb els nois. El sistema era l'amor. Feia allò que l'amor li dictava. I l'amor, quan és autèntic, no s'equivoca mai.

L'amor i el bé — diuen els escolàstics — són comunicatius. Jo no sé si de les escoles de Sant Joan Bosco han sortit afamats tècnics i professionals. Segur que n'han sortit persones aptíssimes per a la societat d'avui dia. La història i l'experiència són els encarregats de dir-ho. Però jo no ho sé; no ho sé amb certesa apriorística. Del que sí estic segur és que n'han sortit uns ciutadans perfectes, perquè l'amor que allà hauran après és precisament la base i el cimbori de tota societat perfecta (p. Trosarelli). L'amor és l'anella de la família, i qui diu de la família, diu també de la societat.

La pedagogia és una ciència que evoluciona i que amb el progrés i l'experiència perfecciona els seus sistemes i millora els seus afers. Però la inquietud que provoca el canvi, el papalloneig constant d'aquesta ciència gira i girarà sempre al voltant de l'amor. Crec que no és necessari discutir aquest punt, perquè tothom hi està conforme.

L'amor ensenya que el jo, en certa manera, Déu l'ha creat en funció dels altres. Que l'home és un ésser social. Que no és lícit creuar-nos de braços davant dels altres que tenen exactament els mateixos drets que nosaltres de viure, d'esdevenir feliços i d'usar, gaudint-ne, dels béns espirituals i temporals que el Senyor generosament ens ha donat.

L'amor ensenya que el jo, Déu l'ha creat en funció dels altres. Un noi ha mort per a salvar a un amic. La notícia és d'una trista bellesa, perquè és una valoració tan fina de l'amistat i l'amor, un oblit tan gran i perfecte de sí mateix, és a dir del propi jo, que proporciona ample tema de meditació sobre les premisses que acabem de posar en aquestes ratlles. La notícia la destaquem sobremanera perquè quedà com perduda entre les fulles dedicades, els mesos passats, a Krushev, botxi de milers de persones. Quedà perduda, sense el relleu i la propaganda que s'hagués fet si el noi salvador hagués estat un noi ianqui, en lloc d'un noi del Perú. Carles Yupangui, de deu anys d'edat tot just, aconseguí salvar a l'amic que s'ofegava en el mar, però una onada impetuosa l'arrossegà a ell en el precís moment en que depositava l'amic sobre el sorral de la platja.

Aquest noi havia après a estimar; sabia què era l'amor, perquè l'havia vist practicar en els seus pares i mestres. El noi ha fet allò què sabia que nosaltres hauríem fet — comentaren els seus pares en saber la notícia. Però si aquesta mort, malgrat la seva tristor inèdita, enlaira l'esperança en els valors supremes que sostenen la Humanitat, la segona, com el revés de la medalla, és desesperançadora. Tres nois japonesos s'han suïcidat perquè «la mamà ja no s'ocupa del papà». Una família en la qual uns fills d'escassa edat cometen un acte tan horrible, i això amb la seva innocència d'infants, es també a propòsit per a meditar seriosament sobre tantíssimes llars on no es centra tot en l'amor, on no es cerca la benedicció del Senyor a favor d'aquesta barca tan exposada en la qual ha de navegar la família estretament unida.

L'amor és la base i el cimbori de l'educació. Però l'amor no l'aprenen els nois en els llibres. L'amor l'aprenen en la vida. L'amor és ella, la vida. — E. P.

podeu abastar-la. No sabreu què hi ha, ni si és buida.

La connexió amb el món sobrenatural no s'estableix a través del sentiment o de vagues forces de la subconsciència, sinó a través de les més altes i clares facultats humanes: l'enteniement i la voluntat.

Les altres coses —sensibilitat, mimetisme, pressió de l'ambient— poden ajudar i també destorbar. Però sempre serà veritat que la millor lloança que podrem rebre serà la que el Senyor féu del seu administrador: «Ha obrat intel·ligentment».

J. CAMPS

DEPORTES

Continuamos inmersos en un período de descanso en el que se ofrecen pocos acontecimientos para el comentario.

En el plano local vamos a decir que la actividad deportiva ha sido en estos últimos días poco menos que nula.

Algún partido veraniego en fútbol y absoluta carencia de hechos capaces de hacernos fijar la atención en los otros deportes de que habitualmente nos ocupamos.

En ATLETISMO se han ido sucediendo festivales de diversa índole en los que unos cuantos récords locales han pasado a la historia. Cuando la preparación olímpica está ocupando un plano primerísimo, con el consiguiente estímulo que significa para la superación de los atletas, vivimos en Granolles un momento, que, por la constancia de algunos y por la eclosión de una figura excepcional, es propicio a la consolidación definitiva de un deporte tan bello y tan profundo como es el atletismo. Que lo sepan aprovechar quienes deben encauzar tal reconocimiento, es nuestro deseo. Del plano local debemos pasar forzadamente al nacional e internacional.

En FUTBOL la gira de la selección española por tierras de América ha sido

lo que ha concitado las miradas de los aficionados. Tres victorias y una derrota han sido el balance definitivo de la excursión. Las victorias sobre equipos no muy fuertes y por tanto sin gran valor positivo. La derrota frente Argentina, por tanteo exiguo, tampoco sin mucho valor de orientación.

Terminó la Vuelta a Francia. El CICLISMO español gastó más tinta en los rotativos que sudores bien aprovechados en las rutas francesas. Es un mal crónico. Quitarle este lastre de ambiente enrarecido y confuso, sería hacerle un positivo beneficio. ¿Hay alguien capaz de emprender esta tarea con éxito?

OMEGA

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

Té la paraula el lector...

Distingits senyors :

El dia 16 del corrent mes, en el setmanari per vostès dirigit i en la secció « Temes d'educació », vàreig llegir un article titulat: « L'educació i la Natura ». Essent una gran entusiasta d'aquest tema i tenint una gran fe en els fruits que es poden recollir del mateix, posant en coneixament dels nostres infants la bellesa, la ingenuïtat i l'amor que desprén aquesta « amiga » quant espiritualment; deixant a part la vida que comunica al nostre organisme de vitalitat i salut, no puc per menys de regradar l'autor, que amb les seves manifestacions ha corroborat i descobert que el meu sentir va d'acord amb un « ideal ».

Si creïessin oportú publicar aquesta lletra els ho agrairia, ja que així faria present al firmant E. P., queestic d'acord amb el tema exposat i, com jo, tots els que volem, per als nostres fills, la mirada neta, lliure de malestar.

Creient haver acomplert un deure, els resta agràida per la seva atenció.

A. M. P.

En aquesta secció publicarem totes aquelles lletres que els lectors vulguin enviar-nos.

Radio Aragonés

A. Clavé, 63 - GRANOLLERS - Telf. 557

le ofrece solamente marcas de calidad

Invicta
Radio

Marconi - RCA - Invicta - La Voz de su Amo - Optimus

Calypso (3) Franco Rossi (Coliseum). Documental sobre el ambiente y costumbres del archipiélago antillano y sus gentes. Amenizado con ritmos musicales al uso. El argumento tiene poco interés. La fotografía es agradable. En conjunto puede distraer a los aficionados a esta clase de música.

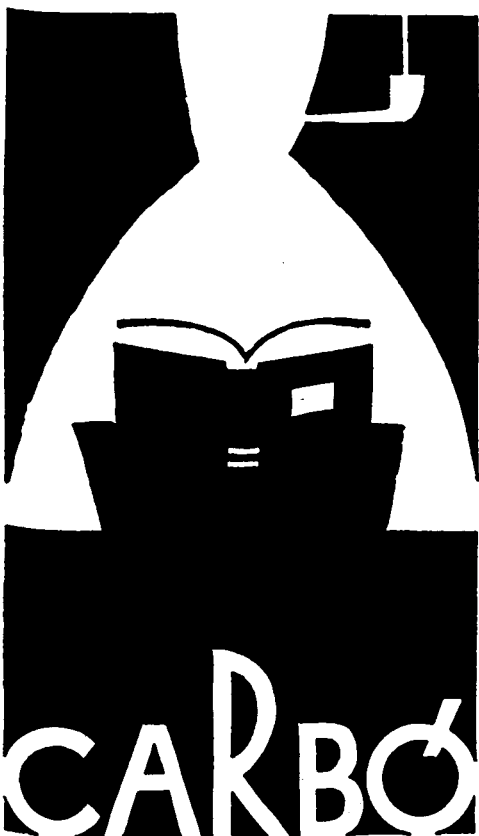
Dos pasiones y un amor (3) Anthony Maun (Astoria - Mundial). Vida de un artista completamente imaginario con las consabidas dos mujeres que se lo disputan. No trae nada nuevo a la historia del cine. Mario Lanza tan mal actor como siempre y con un gran exceso de voz. No es necesario decir que también tiene este film un exceso de todo. Sobra el film.

La ronda del diamante (3) Clive Donner (Coliseum). Argumento basado en un atraco a una joyería y la persecución de los culpables por la policía. Correctamente realizada, pero no tiene nada de original. Distrae.

La quiniela (2) Ana Mariscal (Astoria Mundial)

Gavilanes en el estrecho (2) Canigó.

Línea secreta (2) Canigó.

L'actualitat té un nom: Richard Nixon

El sistema polític dels Estats Units concedeix tot el poder a un sol home, el President. Els seus ajudants i col·laboradors no són « ministres », sinó « secretaris ». Naturalment, es tracta d'un poder no arbitrari, ja que a través de diferents institucions — Senat, Cambra i Tribunals principalment — el poder del President és constantment vigilat i fins i tot disminuït. En aquest sistema polític, el President té al seu costat un Vicepresident. Però, i això és curiós, aquest segon home del país amb prou feines té cap autoritat efectiva si no és la de President del Senat, i encara això té molta cosa d'honor i poca de poder. El Vicepresident només és la reserva en cas de mort o incapacitat del President.

Diuen els comentaristes americans que el Vicepresident és l'home que pot pensar els problemes però no té poder per a prendre resolucions, mentre el President, l'home que decideix, no disposa de temps per a pensar, tanta és la tasca que pesa damunt les seves espatlles.

Nixon ha estat el primer Vicepresident que ha trencat la rutina. Els seus viatges—a Rússia i Amèrica del Sur, especialment—han servit per a donar-li un relleu, una importància que cap Vicepresident no havia tingut. Ara, en la Convenció republicana, Nixon és el candidat del seu partit. En el tripijoc de la Convenció, ell ha estat l'home que ha reunit totes les forces, tot i que els partits no són gaire disciplinats als Estats Units.

Amb la designació de Nixon, les cartes estan ja damunt la taula. Dos homes joves comencen la lluita per a la Presidència. La decisió interessa a tots, perquè cada vegada els països del món, vulguin o no, són més solidaris. Déu vulgui que sigui el millor el que triomfi. - J. V. A.

NOTES D'ART

Les Bases del "II Premi Granollers", de Pintura

S'han fet públiques les Bases que regiran aquest Premi granollerí que tan gran èxit aconseguí ja en la seva primera edició. D'acord amb aquestes Bases, poden participar al concurs tots els pintors, amb qual·sevol dels procediments pictòrics (oli, aquarel·la, etc.) Cada autor pot aportar-hi un màxim de dues obres. L'entrega d'obres ha d'efectuar-se al Museu de Granollers, fins el dia 21 d'agost, en que quedarà tencada la inscripció. El Premi, com l'any passat, serà de 10.000 pesetes, i no podrà ésser dividit ni declarat desert.

Formaran el Jurat, els següent senyors: A. Cirici i Pellicer, A. Cummella i Serret, A. Marsà, J. Ramon Masoliver i J. Verde i Aldea.

Nous Museus a Barcelona

La vida artística barcelonina, no sempre marcada amb el signe d'una gran activitat, ha rebut en els darrers temps un impuls indiscutible. Com a símptoma d'això que voldríem considerar un renovellament i una revitalització ens limitarem, avui, a assenyalar la recent creació del « Museu d'Art Contemporani », situat a la Cúpula del Coliseum, i l'acord rescent de la Corporació Municipal barcelonina, en el sentit de crear un « Museu Picasso ».

Per avui ho deixem en simple notícia. En realitat, són dos esdeveniments culturals de primera línia que, més endavant, presentarem amb més detall als nostres lectors. — J.

Parroquia de San Esteban

Domingos y fiestas de precepto

Misas : mañana, desde las 7 hasta la 1, cada hora. A las 9, Misa Parroquial. Tarde, a las 8, Misa y Bendición.

Confesiones : durante las misas.

Rosario : a las 7 tarde.

Días laborables

Misas : mañana, 8 y 9. Tarde, 8,30.

Confesiones : mañana, de 6,45 a 10.

Comuniones : En todas las misas y cada 15 minutos desde las 6,45 hasta las 10.

Rosario : a las 7,30 de la tarde.

Domingo VIII de Pentecostés

Cultos como de costumbre.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6,30 hasta las 11,30, cada hora.

Iglesia de PP. Conventuales

Misas desde las 7,30 hasta la 1,30, cada hora.

Primer viernes de mes

El próximo día 5, primer viernes de mes, se celebrarán misas a las 8 y 9 de la mañana y a las 8,30 de la noche. Se oirán confesiones desde las 6.45 de la mañana y desde las 7,30, y la vigilia, de 7,30 a 8,30.

Primer sábado de mes

Por la mañana, a las 6, salida del templo arciprestal del Rosario de la Aurora, dirigiéndose a la Parroquia de Nuestra Señora de Fátima, donde se celebrará la Santa Misa.

Comunión a enfermos e impedidos

El día 6, primer sábado de mes, de 10 a 11, se llevará la Sagrada Comunión a todas aquellas personas que les es imposible acudir al templo, cuyos familiares hayan avisado con antelación.

Colecta extraordinaria en favor de las Colonias de Verano

Hoy, a la salida de todas las misas, se efectuará una colecta en favor de las Colonias de verano organizadas por la Parroquia. Se pide a todos los fieles un donativo.

Colecta por los pobres

La colecta que todos los últimos domingos de mes efectúa la Cáritas parroquial en favor de los necesitados de la ciudad, queda trasladada al próximo domingo, primero de agosto.

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima

Horario de misas — *Días festivos, a las 8, 10.30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.*

Santo Rosario—*Se reza los sábados, a las 8 de la tarde y los domingos a las 5 de la tarde.*

Primer viernes de mes — *Durante el verano la misa será a las 8 de la mañana.*

Primer sábado de mes — *El próximo sábado es el primero del mes que se dedica a la Virgen de Fátima practicándose el Rosario de la Aurora a las 6 de la mañana, desde la Parroquia Arciprestal, para terminar en nuestra iglesia con la Santa Misa y Comunión.*

Peregrinación a Fátima — *Se ha abierto ya la inscripción de peregrinos. Será durante los días 10 al 19 de septiembre. El precio es de 3.350 pesetas.*

Diuen els llibres...

Necessitem cristians conscients

« Avui més que mai tenim necessitat de cristians conscients, animats per una fe veritable, interior i personal. Si és cert, com bellament ho ha escrit el P. Mersch, que « és per manca d'esquelet que alguns animals tenen closca », podem concloure, en constatar com els quadres sociològics del catolicisme antic són discutits, sotraguejats o dislocats per la societat moderna i pels esdeveniments, que és necessari donar un sòlid esquelet espiritual als nostres cristians. No penséssim pas que si arribem a fer la Cristianitat, pugui ésser, llevat de supervivències, com l'antiga a partir de les lleis, els quadres socials, la favor positiva dels poders públics, la pressió social. Més aviat serà a partir de conviccions personals i del testimoniatge de cristians que ho siguin per dins. Calen homes que posseeixin i pensin llur fe de manera vivent i personal. »

PARE Y. M. CONGAR
(« Si s'ou els meus testimonis »)

GRAFICAS GARRELL - Telef. 631 - GRANOLLERS

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

PLAZA OLLAS, 18

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:
Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

